

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxx**
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Kučerou
sídlem Dlouhá 727 /39, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 2. 9. 2021, čj. MZE-42082/2021-11181

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství, odboru environmentálního a ekologického zemědělství, ze dne 3. 5. 2021, sp. zn. 15ZK3496/2021-18134, čj. MZE-26308/2021-18134. Ve správním řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 29c odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon“), o poskytnutí kompenzačního příspěvku chovateli, který v rámci své

podnikatelské činnosti provozoval chov zvířat pro kožešiny a svou činnost ukončil do 31. ledna 2019, žalobci bylo částečně vyhověno a částečně nikoliv.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán.

[3] Uvedl, že zákon stanoví pro určení počtu zvířat jako rozhodné kontroly krajské veterinární správy, tyto kontroly nebyly zaměřeny na určování počtu zvířat, ale na kontrolu welfare. Proto podle jeho názoru tyto počty ve velké části případů neodpovídají skutečným počtům chovaných zvířat a ignorují cyklický průběh chovu. Pokud kontrola proběhla po datu usmrcení samců, ti se do chovu nepromítli, a chovatelé by za ně nedostali odškodnění. Uvádí, že zákon stanoví počet zvířat zjištěných při kontrolách, nikoliv zvířat kontrolovaných nebo přítomných při jedné kontrole, dále hovoří o nejvyšším počtu zvířat zjištěném v daných letech, nikoliv v rámci jedné kontroly, při rozhodování na toto zjištění bylo ze strany žalovaného rezignováno. V tom spatřuje rozpor s literou zákona a jeho účelem, kterým podle jeho názoru je poskytnout adekvátní kompenzaci chovatelů, kteří byli nuceni ukončit svou činnost. Zákon nestanoví požadavek, že by chovatelé měli uvádět nejvyšší počet zvířat při individuálních kontrolách, ale počet zvířat chovaných v daném roce. Ust. § 29c odst. 8 zákona tak nelze interpretovat restriktivně, jak činil žalovaný. Argumentace se znovu opakuje a stále vrací k témuž. Namítá, že kontrola mohla proběhnout před pářením, kdy zahrnuje pouze chovné stádo, nikoliv nenarozená mláďata, po páření naopak zahrnuje pouze chovné samice. Kontroly byly prováděny v různých obdobích roku, u některých chovatelů bylo kontrol více. Interpretace žalovaného zvýhodňuje ty chovatele, u kterých kontrola proběhla ve vhodnější době nebo u kterých bylo kontrol více. V postupu žalovaného spatřuje rozpor se zásadou vyšetřovací a zjištění skutečného stavu věci podle správního řádu.

[4] V další části žaloby uvádí nejvyšší počet zvířat, uvádí, že po páření se chovní samci usmrtí (koncem března), proto následně nejsou v protokolech. Mláďata se rodí v květnu a chována jsou do podzimu, kdy dojde k jejich usmrcení, proto se dále nevyskytují v protokolu. Za rok 2016 byla kontrola provedena 6. 6. 2016 se stavy „norek samice chovná – 98“, „norek samec chovný – 16“, „norek mláďata – 335“. U kontroly z 11. 12. 2015 je uvedeno „norek samice chovná – 102“, „norek samec chovný – 40“, „norek mláďata – 440“. Mláďata z roku 2015 byla usmrcena ještě v roce 2015, samci a samice představují základní chovné stádo pro další rok 2016. Na jaře 2016 bylo stádo připuštěno k páření, po páření byla část chovného stáda usmrcena, čemuž odpovídá stav zvířat při kontrole v roce 2016, kde jsou i mláďata narozená v květnu 2016. Z těchto čísel vyplývá, že na konci roku 2015 si žalobce nechal 102 chovných samic, 40 chovných samců, přičemž 4 chovné samice a 24 chovných samců bylo následně usmrceno, proto se tato zvířata neobjevují v protokolu z 6. 6. 2016. Při kontrole dne 24. 11. 2016 bylo uvedeno „norek samice chovná – 150“, „norek samec chovný – 50“ a „norek mláďata – 352“. Z těchto dokladů podle žalobce vyplývá, že v roce 2016 choval 150 chovných samic, 50 chovných samců a 352 mláďat, dále 4 chovné samice a 24 chovných samců, které si ponechal z roku 2015, a kteří byli usmrceni před kontrolou z 6. 6. 2016, celkem podle žalobce 580 zvířat, nikoliv 552 zvířat, jak se uvádí v rozhodnutí.

[5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění správních rozhodnutí a průběh správního řízení. Poukázal na znění ust. § 29c odst. 8 zákona, kdy pro výpočet příspěvku je ze zákona nejvyšší počet zvířat (nikoliv průměrný), závazným podkladem je doklad vydaný krajskou veterinární správou podle ust. § 29c odst. 4 písm. c) zákona. Proto nebylo nutné spis doplňovat o další skutečnosti, neboť na tento postup by to nemohlo mít žádný vliv.

[6] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je odkázáno na znění zákona, proveden jeho výklad, který odpovídá vyjádření žalovaného, a jsou vypořádány odvolací námitky.

[7] Při ústním jednání konaném dne 16. listopadu 2022 účastníci a jejich zástupci na svých procesních návrzích setrvali.

[8] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[9] Ve skutkově a právně obdobné věci již některé senáty zdejšího soudu rozhodly tak, že žalobu zamítly. Soud se s právním hodnocením v těchto věcech ztotožňuje a bere je zasvě při hodnocení důvodnosti této žaloby.

[10] Soud uvádí, že řízení nepřerušil do doby, než o podaných kasačních stížnostech rozhodne Nejvyšší správní soud, neboť rozhodnutí krajského soudu je pravomocné dnem doručení opisu jeho písemného vyhotovení, a proto podle názoru zdejšího soudu není nutné vyčkávat na vyřízení mimořádného opravného prostředku, který může být případně žalobcem podán i v této věci.

[11] Z odůvodnění rozsudku zdejšího soudu ze dne 11. května 2022, čj. 9 A 99/2021-45 (dostupný na webu www.nssoud.cz), je k hodnocení postupu žalovaného při výpočtu kompenzačního příspěvku uvedeno, že: „33. Soud nevešel na námitky prvního žalobního bodu. Soud totiž dospěl k názoru, že výše kompenzačního příspěvku byla stanovena v souladu se zákonem a ministerstvo i žalovaný postupovali při jeho výpočtu správně.

34. Ze znění § 29c odst. 8 zákona na ochranu zvířat zcela jasně vyplývá, že počet zvířat, jímž se vynásobí částka stanovená v § 29c odst. 7 zákona, se stanoví tak, že se z údajů o počtu zvířat zjištěných u chovatele při kontrolách v jednotlivých rocích (2014 až 2018) vybere údaj s nejvyšším počtem zjištěných zvířat. Není tedy vůbec relevantní, že dané kontroly KVS nebyly zaměřeny na zjištění počtu zvířat na hospodářství, ani že se do zjištěných počtů nepromítla případná uhynulá zvířata, ani že kontroly byly prováděny u různých chovatelů v různých datech.

35. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že je z § 29c odst. 7 zákona na ochranu zvířat zřejmé, že kompenzace se poskytuje za každé zvíře zjištěné při kontrolách v daném roce. Naopak z dikce odst. 8 téhož ustanovení je zcela zřejmé, že rozhodný počet je dán tou z kontrol provedených v daném období, při níž byl zjištěn nejvyšší počet zvířat. Z odst. 7 ani 8 uvedeného ustanovení nikterak nevyplývá, že by se měly počty zjištěných zvířat v témže roce jakkoli počítat, není to ani

dost dobře možné. Pokud např. kontrola v březnu 2014 zjistila 550 zvířat a v listopadu téhož roku 12 500 zvířat, logicky nelze mít automaticky za to, že původních 550 zvířat z březnové kontroly netvořilo zároveň část z 12 500 zvířat zjištěných v kontrole listopadové. Soud však znovu opakuje, že ze znění § 29c odst. 8 zákona na ochranu zvířat zcela bez pochyby vyplývá, že rozhodný je počet zvířat, zjištěný při konkrétní kontrole, při níž byl zjištěn nejvyšší počet zvířat v porovnání s ostatními kontrolami za rozhodné období.

36. Relevantní nejsou ani protokoly o jednotlivých kontrolách provedených v rozhodném období. Je tomu tak proto, že z § 29c odst. 4 písm. c) zákona na ochranu zvířat zcela zřejmě vyplývá, že podkladem, z něhož ministerstvo při stanovení výše kompenzačního příspěvku ze zákona vychází, je doklad KVS potvrzující počet zvířat zjištěný u žadatele při kontrolách v rozhodném období (tedy v projednávaném případě doklad KVS), nikoli jednotlivé protokoly o kontrolách. Z těchto protokolů jsou pro obsah dokladu KVS rozhodná pouze zjištěná čísla, tj. počet zjištěných zvířat při konkrétní kontrole, nikoli údaje o úmrtnosti apod. Je tomu tak proto, že dle uvedeného ustanovení ministerstvo vyžádá dokument obsahující informace o počtu chovaných zvířat zjištěných během jednotlivých kontrol, zákon nestanoví, že by bylo třeba zjišťovat další údaje.

37. K tvrzené nespravedlnosti, spočívající v založení nerovnosti mezi jednotlivými chovateli podle toho, kdy u nich kontroly KVS probíhaly, soud sděluje následující. Soud se ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že vzorec pro stanovení výše kompenzačního příspěvku je stejný pro všechny žadatele, aplikuje se na všechny žadatele splňující podmínky pro kompenzační příspěvek stejně, vychází z pevně daných kritérií a není nikterak diskriminační. Skutečnost, že kontroly KVS se u jednotlivých chovatelů uskutečňovaly v různých datech, na tomto závěru nic nemění. Je tomu tak proto, že rozhodné pro stanovení kompenzačního příspěvku jsou kontroly, které u chovatelů probíhaly během let 2014 až 2018, tj. v období pěti let, resp. ta z kontrol, která zjistila nejvyšší počet zvířat. Tyto kontroly probíhaly dle slov žalovaného zpravidla dvakrát ročně, tudíž jich za rozhodné období proběhlo u konkrétního chovatele zhruba 10 a rozhodná pro stanovení výše kompenzačního příspěvku byla pouze jedna kontrola – ta, při níž byl zjištěn nejvyšší počet chovaných zvířat. Soud má proto za to, že i kdyby v jednom roce probíhaly některé z kontrol u některých chovatelů ve „výhodnějším“ období, jak žalobce označil období před úhynem zvířat, a u některých chovatelů v období méně výhodném, v dalším roce zase pravděpodobně bude kontrola probíhat u těchto chovatelů jindy (jak je ostatně vidět i z dat provedení kontrol u žalobce). Soud tedy neshledal, že by mezi chovateli nastala s ohledem na datum kontroly nerovnost.“

[12] Tyto právní závěry plně vyčerpávají podanou žalobu, proto je soud vzal z své a s nimi se ztotožňuje.

[13] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. listopadu 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu